

DE DIVERSIS TITULIS MARIANIS

PROMPTUARIUM

PRAECONIBUS LAUDUM B. M. V. PERUTILE

AUCTORE

RAPHAELE COPPOLA PRESB. NEAP.

PRÆLATO PROTONOTARIO APOSTOLICO AD INSTAR PARTICIPANTIUM,

IN ALMO NEAPOLITANO THEOLOGORUM COLLEGIO

S. THEOLOGIAE MAGISTRO.

Hæc in intercessum de duobus monitis reliquis lectoris: 1.º non de omnibus et singulis titulis, sub quibus Depara colitur, sed tantum de aliquibus receptis, et superioribus, nos sermonem instituere: 2.º mentem nobis hanc fuisse conciones et homilies compta elucubrare, sed tantum *promptuarium*, idcirco si argumentis minus quam par esset, ordinate et concinne dispositis erudit, ut nobis culpas minime verti debere.

S. Isidorus Hispalensis (lib. 7. ethim. c. 1.) observat, decem nominibus Hebraeos convenisse vocare Deum, ad designandam vel eius naturam, vel aliquam suam attributionem. Simili pacto sub diversis titulis honorificiter Depara Virgo, ad significandas vel suas virtutes, vel charismate, quibus ditata fuit.

Sic quidem, dulcissima Mater mea, immaculata Maria, quod hæc ego *lingua hominum loquar, aut Angelorum*, ut verbis utar Apostoli (1. ad Cor. c. 13 v. 1) nunquam concederetur potero tuas promere laudes: verum tam ut peius aliquam mihi possibili modo tibi rependam præ innotuit mihi collatis beneficiis: tam ut vitas æternæ innotem, quæ ob iniquitates meas oculis mihi fuit, reserare per me in vultu studium, tuas laudes enarrare decevi. Tu ipsa ad hoc exhortante illis memorandis verbis (Ecclesi. 24. 31.): *Qui elucident me vitam æternam habebunt.* Tu ergo, piissima mea Domina et dulcissima Mater, quæ lingua infantium sæpe fecisti dixeris, dignare me, indignissimum Filii tui ministrum, laudare Te. Quod si tuus Natus, benedictus Iesus, dixit (Matt. 10. 42): *Quicumque dederit mihi ex minimis meis calicem aquæ frigidae, amen dico vobis, non perdet mercedem suam.* Tu dulcissimissima Domina, pro hoc tenui munusculo tria mihi, queso, ne deneges: 1.º ut tuo famulatu me mansuetum habes, suscipiasque residuum vite tue: 2.º ut mihi ex hoc vite migranti comis et mitissimis adis (si mihi audere non veritas, cum a rugos et potentes Domina magis postulanda sunt): 3.º ut ad Tuas immaculatas pedes in coelis me prostravi permittas. *In tribus benedictionibus est Spiritus Sanctus* tuus, de quo scriptum est in libro Ecclesiastici (cap. 35. v. 1): *In his tribus petitionibus benedixit tui immaculata, o dulcissima Virgo. Hæc tantum me*

NEAPOLI

EX TYPOGRAPHÆO DICTO DEL TASSO

Anno MDCCCLXVI.

DE DIVERSIS TITULIS MARIANIS

PROMPTUARIUM

PRÆCONIUS LAUDUM B. M. V. MARIÆ

AUCTORE

RAPHAËLE COPPOLA BRÉS. NEAP.

PRÆFATIO THEOLOGICI APOSTOLICI AD IUSTITIAM

IN ANNO MDCCLXXII THEOLOGORUM COLLEGI

THEOLOGICÆ MAGISTRO

Proprietas litteraria, iuxta leges

LECTORI BENEVOLO

AUCTOR

Sapientissimus Salomon in libro Proverbiorum (cap. 30. v. 4) sciscitatur ab eo, qui se sapientem esse præsumit, quodnam sit Dei nomen: *Quod nomen est eius* (intellige Dei). Profecto regius Psaltes fatetur admirabile esse nomen Domini (Ps. 8. v. 1.). Admirabile autem dicitur Dei nomen, quod secundum divum Hieronymum, idem est ac *non effabile*; secundum Theodoretum significat *non explicabile*; et iuxta Damascenum, idem sonat ac *non eloquibile* (vid. Le-Blanc, comm. in Ps. 8. v. 4. art. 2. §. 3). Habita proportione, idem dici potest de Deiparæ nomine; et licet Evangelista Lucas (cap. 1. v. 27) dicat: *Et nomen Virginis Mariae*, tamen indubium est, quod etiam Mariæ nomen sit aliquo pacto ineffabile, et non eloquibile; nam eius nomen, cum sit significativum omnium charismatum et virtutum in ipsa existentium; si non effabilia sunt eius charismata et virtutes, non eloquibile aliquo pacto est etiam ipsius nomen. His non obstantibus, fidelium pietas et Sanctæ Catholice Ecclesiæ auctoritas sub diversis titulis et nominibus, sive ex sacris litteris desumptis, sive eius virtutes et munia obumbrantibus, eam colit et veneratur. De præcipuis ergo et receptioribus huiusmodi titulis et nominibus consilium inivimus aliquot tractatiunculas elucubrare, ut Marianarum laudum concionatores aliquot quaecumque promptuarium præ manibus habere possint.

Hæc in antecessum de duobus monitis volumus lectores: 1.º non de omnibus et singulis titulis, sub quibus Deipara colitur, sed tantum de aliquibus receptioribus, ut superius inuimus, nos sermonem instituere: 2.º mentem nobis haud fuisse conciones et homilias comptas elucubrare, sed tantum *promptuarium*; ideoque si argumenta minus quam par esset, ordinate et concinne disposita erunt, id nobis culpæ minime verti debere.

S. Isidorus Hispalensis (lib. 7. ethim. c. 4.) observat, decem nominibus Hebraeos consuevisse vocare Deum, ad designandam vel eius naturam, vel aliquod suum attributum. Simili pacto sub diversis titulis honorificatur Deipara Virgo, ad significandas vel suas virtutes, vel charismata, quibus ditata fuit.

Scio quidem, dulcissima Mater mea, immaculata Maria, quod licet ego *linguis hominum loquar, aut Angelorum*, ut verbis utar Apostoli (1. ad Cor. c. 13 v. 1) numquam condecenter potero tuas promere laudes: verum tum ut grates aliquo mihi possibili modo tibi rependam pro innumeris mihi collatis beneficiis; tum ut vitæ æternæ ianuam, quæ ob iniquitates meas occlusa mihi fuit, reserare pro meis viribus studeam, tuas laudes enarrare decrevi, Te ipsa ad hoc exhortante illis memorandis verbis (Eccli. 24. 31.): *Qui elucidant me vitam æternam habebunt*. Tu ergo, piissima mea Domina et dulcissima Mater, quæ lingua infantum soepe fecisti disertas, dignare me, indignissimum Filii tui ministrum, laudare Te. Quod si tuus Natus, benedictus Iesus, dixit (Math. 10. 42): *Quicumque dederit uni ex minimis meis calicem aquæ frigidae, amen dico vobis, non perdet mercedem suam*; Tu indulgentissima Domina, pro hoc tenui munusculo tria mihi, quaeso, ne deneges: 1.º ut tuo famulatui me mancipatum habeas, suscipiasque residuum vitæ meae; 2.º ut mihi ex hac vita migrantis comis et mitissima adsis (id mihi audaciae ne veritas, nam a magna et potentissima Domina magna postulanda sunt); 3.º ut ad Tuos immaculatos pedes in coelis me provolvi permittas. *In tribus beneplacitum est Spiritui Sponsi tui, de quibus sermo est in libro Ecclesiastici (cap. 25. v. 1); in his tribus petitionibus beneplacitum sit Spiritui tuo immaculato, o dulcissima Virgo. Haec tenuium meorum sit merces satis ampla laborum.*

